

သယံဇာတ

ဖောင်လှပျိုး

(ချင်းစောင်းခြုံ)

ချစ်သူနဲ့ဝေးရတဲ့ . . . ကံ

အတစ်စက်စက်လုံး ဖြစ်နေတာ။

နိဒါန်း
ချစ်သူကို
ချစ်ပါ။
မုန်းသူကို
မေ့ပစ်လိုက်ပါ။

ထို . . ထို . . ဘဝ။
ကြိမ္မာတစ်ဖန်အကြောင်းပြန်လျှင် . ။
ကံအမှု . . ကြွေး၊ ဤဝဋ်ဘေးမှ
ချစ်သူကင်းဝေး အေးပါစေ
“ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်ကို ရည်စူးပြီး ပြေးနေတဲ့သူဟာ
ဘယ် စိတ်ညစ်စရာကိုမှ မခံစားရဘူး . . .”။

(စိုးရေ . . ၊

ချစ်သူနဲ့ ဝေးရတဲ့ကံကို၊ ရင်စည်းခံ . . ၊

ငိုကြွေး . . ခံ၊ အော်ဟစ် . . ခံ၊ လွင့်လူး . . ခံ၊

ကြိတ်မှိတ် ..ခံကြရတဲ့အထဲမှာ ...

ဘယ်လို ကာယကံနဲ့ ငါ ..ခံယူခဲ့သလဲဆိုတာ၊

နင့်ကို သိစေချင်ပါတယ် ..စိုးစိုးရယ်။

ကုသိုလ်, အကုသိုလ် နှစ်ခုကို .. ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် မသိမြင်ဘဲ ..၊

ကိုယ်, စိတ်, နှလုံး သုံးပါးစလုံးနဲ့ ပြုမူမိခဲ့ကြ ..လို့၊ သုခ, ဒုက္ခ

ရောဖြန်းနေလေ့ရှိတဲ့၊ ဟောဒီ လူ့ဘဝကို ရခဲ့ကြတာပါ။

အသိဉာဏ်နည်းတော့လည်း ငိုပွဲဆင်ခဲ့ကြရတာ ပေါ့၊

သတိဉာဏ်နည်းလို့လည်း ..၊ အံ့ဩ ခံစားခဲ့ကြရတာ ပေါ့။

‘ ဘယ်သူမပြု မိမိမှု ’ ...ဆိုတဲ့ ရိုးစင်းလွန်းတဲ့ ..စကား၊

တကယ့်အမှန်တရားပါပဲ စိုး။

စော်ကားလေခြင်း၊ ပစ်ပယ်ရက်လေခြင်း၊ သစ္စာနည်းလေးခြင်း ..လို့၊

ရုတ်တရက် အပြစ် ဖို့၊ မြည်တွန်မိတတ်ကြပေမယ့် သတိနဲ့

ဆင်ခြင်ဖြစ်ကြတဲ့သူတိုင်း ‘ ကံသာလျှင်အမိ ကံသာလျှင် အဖ ’ ဆိုတဲ့ တဖွဖွ မိန့်

ကြားခဲ့တဲ့ ဘုရားအဆုံးအမကို မျက်ရည်စက်လက် ..နှလုံးသွေး တပွက်ပွက်

ဆူနေကြရတဲ့ကြားက လက်အုပ်ချီ ခံစား၊ သတိထား နှလုံးသွင်းပြီး သည်းခံမျိုသိပ်

ခဲ့ကြရတဲ့ (ချစ်သူနဲ့ ကွေကွင်းခဲ့ကြရသူတွေ) ဝေးကွာခဲ့ကြရတဲ့သူတွေရဲ့

ကိုယ်စား၊ ငါ ..စကား နည်းနည်းပြောချင်လိုက်တာ။

ဘုရားကို တိုင်တည်ပြီး နင့်ကို မဏ္ဍိုင်ထားရင်း လောကလူသားတွေရဲ့

နှလုံးသားလမ်း ကြားထဲမှာ ငါလေ ..လေသံတီးတိုးနဲ့၊ ကံကို လက်ညှိုးထိုးပြီး

စကားတွေ ..ပြောပြချင်လိုက် တာ။

နှလုံးသားကို တံခါးပိတ်ချင် ပိတ်ပါ ..စိုး၊ အမှန်တရား အမှန်စကားကို

ကျောခိုင်းချင် ကျောခိုင်းပါ၊ ဒါပေမယ့် ..နားလေး နည်းနည်းစွင့်ထားပါ။

ငယ်ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးကို အသိဉာဏ်နည်းနည်းနဲ့

ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ဖြတ်သန်းခဲ့ ဖူးတဲ့ . . ငါ၊ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်အောင်
အထူးကြိုးစားခဲ့ရတာ ပါ။ ဘာကိုမှ အပြစ်မယူချင်တော့ပါ ဘူး . . ဆိုကာမှ
စော်ကားမှုတွေ . . ပိုများလာတတ်တာ၊ လောကသဘာဝလို့ ထင်ချင်ပေမယ့်
အဲ့ဒါလည်း . . ငါ့ ကံတရားပါပဲ . . စိုး။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ။ ချစ်ချင်သူကို ချစ်ခဲ့ဖူးသလို၊ မုန်းချင်တဲ့သူအပေါ်
မေ့တတ်အောင် ငါ . . ကြိုးစားနိုင်ခဲ့တယ်၊ နင် . . နားစွင့်ထားပါ . . စိုး) ။

*

အခန်း(၁)

“ ငါ ..မင်းကို ပြောစရာရှိတယ် ထွန်းဦး ”

ထွန်းဦးက ..

“ မင်း ပြောနေကျ၊ ဘာသာတရားစကားတွေတော့
မဟုတ်လောက်ဘူးထင်တယ် ”

ကျွန်တော်က ..

“ ဘာသာတရားစကားကို ခံယူချင်တဲ့သူကိုမှ ငါ ..ပြောတာပါ၊
လူတိုင်းကို ပြောပြနိုင် လောက်တဲ့အထိ၊ ငါ .. ဉာဏ်ပညာ မထက်မြတ်ပါဘူး၊
ပြီးတော့ .. မင်းကိုလည်း .. ငါ ပြောသင့် တာ ပြောပြထားပြီးသားပဲ၊ မင်း ..
ထပ်မမေးမချင်း ငါ .. ထပ်ပြောဖို့ မလိုလောက်ပါဘူး ”

ထွန်းဦးက ရယ်လျက် ..

“ ငါ .. မင်းပြောသလို နေထိုင်ပါတယ်ကွာ၊ ဒါပေမယ့် .. ထပ်သိချင်စိတ်
ဖြစ်ရလောက်တဲ့ ဉာဏ်မျိုး ငါ .. မရှိသေးဘူး၊ ငါ .. ဝန်ခံပါတယ် သူငယ်ချင်း ”

“ ဝီရိယ ပိုစိုက်လိုက်ပေါ့ကွာ ”

ထွန်းဦးက ခေါင်းညိတ်ပြီး ...

“ ပြောစရာရှိတယ်ဆိုတာ .. ပြောလေ ”

“ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ငါ့ကို ဖုန်းဆက်တယ် ”

“ ဒါ .. ထူးဆန်းတဲ့ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ ”

“မထူးဆန်းဘူးဆိုပေမယ့် တစ်ခြားယောက်ျားလေး မိန်းကလေးတွေ ဆက်တာ၊ သူတို့ ဘာသာ ဖုန်းနံပါတ် စုံစမ်းပြီး ဆက်ကြတာ။ အခု . . ဆက်တဲ့ ကောင်မလေးကိုကျတော့၊ ငါ . . ကိုယ်တိုင် ဖုန်းနံပါတ်ပေးထားတာ ”

“ဘယ်တုန်းက ပေးထားတာလဲ ”

“မြနှင်းဆီနဲ့ လမ်းမခွဲခင်ကတည်းက ပေးထားတာ ”

“ဒါဆို လွန်ခဲ့တဲ့ ကိုးလလောက်ကတည်းက . . ပေးထားတာပေါ့ ”

“အင်း ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် . . သူ . . အခုမှ ဆက်တာ ”

“မင်းက . . ဖုန်းနံပါတ်ပေးတယ်၊ သူက ဆက်တယ်၊ အဲဒီ မှာ . . ထူးဆန်းတာ ပါလို့ လား ”

“ဘာမှတော့ မထူးဆန်းဘူး၊ ဒါပေမယ့် . . ထူးဆန်းသလိုဖြစ်နေတာက၊ ငါ . . ဖုန်းနံပါတ် ပေးလိုက်တုန်းက မြနှင်းဆီနဲ့ ငါ . . မကွဲသေးဘူး၊ အခု . . မြနှင်းဆီ မရှိတော့တဲ့အခါကျမှ သူ့ ဖုန်း ဝင်လာတာ၊ ငါ့စိတ်ထဲ တစ်ခုခု တိုက်ဆိုင်သလို ဖြစ်နေတယ်။

နောက်ပြီး . . ငါ့ပြန်စာထဲမှာ သူ့ ကိုပြောရမှာများလို့ ဖုန်းနံပါတ်ထည့်ရေးပေးခဲ့တာ၊ အဲဒါ ကိုလည်း မြနှင်းဆီ သိတယ် . . ၊ စာကိုတောင် မြနှင်းဆီ သွားထည့်ပေးခဲ့တာ။ အခု . . သူ ဖုန်း ဆက်တဲ့အချိန်မှာ မြနှင်းဆီ မရှိတော့ဘူး၊ သူကတော့ မြနှင်းဆီကို မေးတယ်၊ ငါ . . ခရီးသွားနေ တယ်ပဲ ပြောထားခဲ့တယ် ”

“ဘာလဲ . . မင်း အိမ်ထောင်ပျက်တစ်ယောက်ဖြစ်နေတာကို သူ . . မသိစေချင်လို့ လား ”

ကျွန်တော်က . . .

“အိမ်ထောင်ကွဲတယ်၊ အိမ်ထောင်ပျက်တယ်ဆိုတာ မင်္ဂလာသတင်းမှ

မဟုတ်တာ၊ အမင်္ဂလာသတင်း၊ မလိုအပ်ပဲ မပြောချင်ပါဘူး ”

ထွန်းဦးက . . .

“ ဒါနဲ့ အဲဒီကောင်မလေးက ဘာ . . ထူးခြားမှုရှိလို့လဲ၊ မင်းဆီကို စာတွေရေးပြီး မေးကြ မြန်းကြတဲ့ သူတွေအများကြီးထဲမှာ . . သူက တစ်ခုခု ပိုထူးခြားနေလို့လား ”

“ မထူးခြားဘဲ စကားထဲ . . ငါ ထည့်ပြောပါ့မလား ”

“ ဪ . . အေး၊ မင်းနဲ့ . . အဲဒီ ကောင်မလေးနဲ့ အခုမှ သိကျွမ်းကြတာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ ”

“ စာ . . အဆက်အသွယ်ရှိတာ ခုနစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ ”

“ ဟာ . . ဟုတ်လား ”

“ ဟုတ်တယ်၊ မေးကြမြန်းကြတဲ့ စာတွေကို ငါ . . လိုအပ်ရင် ပြန်ပေးနေကျပဲ၊ သူ့ကိုလည်း ငါ စာတွေပြန်ခဲ့တာပဲ၊ သူ တစ်ယောက်တည်းအပေါ် ဂရုတစိုက် ပြန်ဖြစ်ခဲ့တာတော့ မဟုတ်ဘူး ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် . . ဂရုစိုက်မိလှအောင် ထူးခြားမှုတွေတော့ အများကြီးပဲလို့ ငါ . . သိတယ် ”

“ ဪ . . မင်း . . အဲဒါတွေ ပြောပြချင်တာပေါ့ ”

“ ဆိုပါတော့ ”

“ ဘာလို့ ပြောပြချင်တာလဲ ”

ထွန်းဦးက ပြုံးလျက် မေး၏ ။ ကျွန်တော်က . . ဘာမှမစားဘဲ တစ်ခုခုကို ချုံချလျက် . . .

“ ငါ သူ့ကို ဖုန်းမဆက်ဖို့ ပြောလိုက်မိတယ်၊ ပြီးခဲ့တဲ့

တစ်လလောက်က ”

ထွန်းဦး မျက်ခုံးတွန့် သည်။

ရုတ်တရက် ချက်ချင်း၊ သူ . . နားမရှင်းလောက်။

“ ငေါက်ငေါက်ငမ်းငမ်း ပြောလိုက်တာလား ”

“ အဲဒီ လိုတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ စာစီစာကုံး စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးမလို့
မအားတော့ဘူး . . လို့ ပြောလိုက်တာ၊ အခု . . တစ်လပြည့်တော့ သူ
ဖုန်းပြန်ဆက်တယ်၊ ဆက်တဲ့အခါမှာ ငါ . . ဘာ စာအုပ်မှ ရေးနေတာ
မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သူ . . သိသွားတယ် ”

“ ဒါဆို . . မင်းက . . တမင်ရှောင်ခဲ့တဲ့သဘောပေါ့ ”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

“ ဘာကြောင့်ရှောင်တာလဲ ”

“ ”

ကျွန်တော် စကားမတုံ့ ပြန်။

“ အဲဒီကောင်မလေး ဖုန်းမဆက်တော့အောင် တားလိုက်တာဟာ
မင်းနှလုံးသားကို တား လိုက်တာမျိုး ဖြစ်နေတာလား ကိုကိုအောင် ”

“ ”

ကျွန်တော် အဖြေစကားမရှိ။ အတန်ကြာမှ ထွန်းဦးကိုကြည့်ရင်း . . .

“ မေးခွန်းတစ်ခုတည်းကို ဖြေရမည့် အဖြေစကားက တစ်ခွန်းတည်းနဲ့
မလုံလောက်ဘူး ထွန်းဦး၊ ရင်ဖွင့်ချင်လို့ ပြောစရာရှိတယ် . . ဆိုပြီး၊ ငါ . . စကား
စ,ထားတာပါ ”

“ အေးပါ၊ ငါ . . နားလည်ပါတယ် ”

“အဲ့ဒီကောင်မလေးနဲ့ ငါ .. တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ..
စာအဆက်အသွယ်ရှိတာ ငါ .. အိမ်ထောင်မကျခင် ကတည်းကဘဲ။ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့
.. ဆက်သွယ်မှုဆိုတာတော့၊ ငါ .. ရှင်းပြစရာ မလိုဘူး ထင်ပါတယ် ”

ထွန်းဦး ခေါင်းညိတ်၏ ။

“ အခု .. ငါ .. စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေကို ပါးစပ်နဲ့
ပြောပြမယ် .. ဆိုရင် အချိန် တွေ အများကြီး လိုမယ်လေ။ (ခုနစ်) .. နှစ်
စာလောက်ကို တစ်ထိုင်တည်းပြောဖို့ မလုံလောက် ဘူး ”

“ အေး .. ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါ .. သဘောပေါက်ပြီ သူငယ်ချင်း ”

“ ဒီတော့ကွာ .. မင်း အချိန်ပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် .. သူ ..
ရေးထားတဲ့စာတွေ ငါ .. ပေးဖတ် မယ်၊ အဲ့ဒီစာတွေအပေါ် .. ငါ
ဘယ်လိုပြန်စာရေးခဲ့တယ်ဆိုတာ ပါးစပ်နဲ့ ပြောပြမယ်၊ တချို့ ပြန်စာတွေကို
မိတ္တူကူးထားသေးတယ်၊ (ခုနစ်) နှစ်စာ၊ ပြီးတော့မှ အခု လက်ရှိ ငါ .. နှလုံးသား
အခြေအနေကို ပြောပြလို့ ရမှာ .. ပြည့်စုံမှာ ... ”

“ အေး .. ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ ငါ .. အချိန်ပေးတယ်ကွာ။ မင်းပါးစပ်က ..
ဘုရား၊ တရား အကြောင်းပဲ ကြားရတာ များတယ်၊ ဒီ .. စကားမျိုး ကြားရတာ ဒီ ..
အကြောင်းအရာမျိုး ဆွေးနွေး တာ အခုမှကြုံဖူးတာ။ ငါ .. စိတ်ဝင်တစား
အချိန်ပေးပါတယ်ကွာ၊ နှုတ်လည်း လုံပါ့မယ် ”

ကျွန်တော် ခေါင်းခါလျက် ...

“ ဒါ .. လျှို့ ဂျက်ချက် မဟုတ်ဘူး ထွန်းဦး၊ အရိုးသားဆုံး
နှလုံးသားကိစ္စကို ဘာနဲ့မှ ဖုံးဖိ ထားစရာ မလိုဘူး။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတန်ဖိုးကို ငါ .. ဉာဏ်ကောင်းကောင်းနဲ့
သိထား၊ ရိုသေ ကိုင်းရှိုင်း ထားတဲ့အတွက် နီးစပ်ရာလူတိုင်းကို ဘုရားကြည်ညိုဖို့ ၊

တရားလေ့လာဖို့၊ သံဃာရိုသေဖို့ စကားပါးတာ ငါ့စေတနာ။

လူယောက်ျားတစ်ယောက်က လူ . .

မိန်းကလေးတစ်ယောက်အကြောင်းကို ပြောမိ ဆွေးနွေးမိတာ လူပီသတဲ့ ငါ့ . . ဘဝ။
ဒါဖုံးကွယ်ထားစရာလို့ ငါ . . မယူဆသလို ရှက်စရာလို့ မခံယူဘူး။

တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့။ ဘုရား၊ တရား အကြောင်းပြော၊ မိန်းမ
အာရုံပေါင်းများစွာ ထားနေ တာမျိုးဆိုရင်တော့ . . ဒါ . . ရှက်စရာ
ကောင်းတဲ့အခြေအနေပေါ့။

အခု . . ငါ မင်းကိုပြောပြမှာ တစ်ဦးတည်းသော
မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ကိစ္စ။ ဖုံးဖိ ထားစရာမလိုသလို ရှက်ရွံ့ စရာလည်း
မလိုဘူး။ အဲ့ဒီမိန့်ကလေးသာ ငါ့ နှလုံးသားကို မြင်နိုင်စွမ်း ရင် သူလည်း
သာဓုခေါ်မှာပါ . . . ”

“ နာမည် ဘယ်သူတဲ့လဲ ”

“ စမ်းစမ်းစိုး ”

“ နယ်က . . ပေါ့ ”

“ ဟုတ်တယ် နယ်က၊ မော်လမြိုင်က၊ အခု လောလေဆယ် . .
တက္ကသိုလ်မှာ အမှုထမ်း နေတယ်၊ ဆရာမ ပေါက်စလေးပေါ့ ”

“ လူ . . မမြင်ဖူးသေးဘူးပေါ့ ”

“ နောက်ဆုံးရေးတဲ့စာမှာ . . ဓာတ်ပုံထည့်ပေးတယ် . . . ”

ဟု ကျွန်တော် ပြောလိုက်သည်။

အခြားသော စာပေါင်းများစွာ ထည့်ထားသည့်
ပလက်စတစ်ခြင်းကြီးထဲမှ ရွေးထုတ်စီထပ် ထားသော စမ်းစမ်းစိုး၏ စာများစွာကို
ထွန်းဦး၏ အနီးတွင် ပုံပေးလိုက်၏ ။

စိတ်ကူးအိပ်မက်များကို စုပုံလေသည် . . ဟု မခံစားချင်။

*

အခန်း(၂)

အစ်ကိုကြီး ကိုကိုအောင် ခင်ဗျား။

ကျွန်တော် ခင်မင်လေးစားမှုများစွာဖြင့် ကျေးဇူးတင်ခြင်းများစွာနဲ့
ဒီစာကို ရေးလိုက်ပါ သည်။

ကျွန်တော် ဆယ်တန်း(တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း) ဖြေခါနီး တုန်းက
အစ်ကိုကြီးရေးတဲ့ မြန်မာစာ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်မှတ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် ဆယ်တန်းအောင်ပါပြီ၊ အခု . .
တက္ကသိုလ်တက်ရပါတော့မယ်၊ ကျေးဇူးတင် စကားကို အဓိကထားပြီး
ပြောချင်တာပါ၊ ဂါဝရလည်းပြုချင်လို့ မျက်နှာသုတ်ပုဝါ တစ်ထည်နဲ့
ကန်တော့လိုက်ပါတယ်။

ဒီစာ ရောက်မရောက်လည်း ကျွန်တော်သိချင်ပါတယ်။
အပန်းမကြီးဘူးဆိုရင် . . ကျွန်တော့်ဆီကို ပြန်စာလေး ရေးပေးစေချင်ပါတယ်။

အစ်ကိုကြီးရဲ့

ညီ . . ညီမ များစွာထဲမှ

တစ်ယောက်သော

ညီမလေး

Soe

မှ/

မစမ်းစမ်းစိုး

c/o မနီနီ

(. . .) ဆေးပေးခန်း၊ တောင်ပိုင်း။

မော်လမြိုင်မြို့ ။

“အဲ့ဒီစာနဲ့ အတူ ပါလာတဲ့ မျက်နှာသုတ်ပုဝါကို ငါ . . ပြန်ပို့ဖို့ စဉ်းစားဖူးသေးတယ်၊ ရိုင်းသွားမှာစိုးလို့ ငါ . . ပြန်မပို့ ဖြစ်ဘူး။ စာတော့ ပြန်လိုက်တယ်။

ပညာကို ဆက်ကြိုးစားဖို့ အကြောင်းနဲ့၊ နောက်နောင် ဘာလက်ဆောင်မှ မပို့ဖို့ အကြောင်း ငါ . . ထည့်ရေးဖြစ်တယ်။ အစ . . ပထမတော့ နာမည်တောင် သိပ် မမှတ်မိခဲ့ပါဘူး၊ သူ့အရွယ် . . ကျား၊ ကျား၊ မ၊ မ ရေးကြ၊ မေးကြတာတွေလည်း အများကြီးပဲလေ ”

“အင်း . . ငါ . . သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ငါ . . နောက်ထပ်စာတွေ ဖတ်လိုက်ဦးမယ် ”

ထွန်းဦးကို ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏ ။

“ဆရာ . . ။

ကျွန်တော် ဒုတိယနှစ် သတ္တဗေဒအဓိကနဲ့ တက္ကသိုလ်တက်နေပါပြီ။

ကျွန်တော် စိတ်ညစ်လို့ ဒီ . . စာကို ရေးလိုက်တာပါ၊ မိသားစု အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ အော်ဟစ်ရင်ဖွင့်လို့ မရနိုင်တဲ့ ပြဿနာမျိုးတွေ ကျွန်တော်ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါတိုင်း ဆရာ့ဆီမှာ တိုင်တည်ရင်ဖွင့်ချင်မိတယ်။

အခု . . ကျွန်တော် အိမ်မှာ . . မနေချင်တော့ဘူး၊ အိမ်ကနေ အဝေးကို ထွက်သွားချင် တယ်။

ရန်ကုန်မှာ . . ဆရာကျူရှင်မှာ တက်ခဲ့ဖူးတဲ့ သူငယ်ချင်းက ဆရာ့ဆီကို
စာရေးပြီး အကူအညီတောင်းရင် . . ဆရာကူညီလိမ့်မယ် . . လို့ ပြောဖူးပါတယ်
ဆရာ။

ဆရာက . . အားလုံးအပေါ် အေးချမ်းအောင်၊ တိုးတက်အောင် အမြဲတမ်း
သွန်သင်နေတဲ့ သူ . . ဆိုတာ ဆရာတပည့်အားလုံး သိကြပါတယ် . . တဲ့။

ကျွန်တော့်ကို ကူညီပါဆရာ။

အဖေနဲ့ အမေ ညတိုင်းရန်ဖြစ်တယ်။

အမေ့ညီမ အငယ်၊ ကျွန်တော့်အဒေါ် ဒေါ်ခင်ရီနဲ့ အဖေနဲ့ မဖြစ်သင့်
မပြုအပ်တဲ့ အပြုအမူ မျိုးကို ကျွန်တော် မြင်ခဲ့ရတယ် . . ဆရာ

ကျွန်တော်အိမ်မှာ မနေချင်တော့ဘူး။ ပညာလည်း မသင်ချင်တော့ဘူး၊
မိသားစုနဲ့ ဝေးရာကို ထွက်သွားချင်နေပါတယ်။

ဆရာက . . ပညာကို လိုလိုလားလား သင်ယူဖို့
အကြံပေးဆုံးမထားပေမယ့် ကျွန်တော့် စိတ်ဒုက္ခက ကြီးလွန်းနေလို့ ပါ ဆရာ။

ဆရာ . . .

ကျွန်တော့်ကို တစ်မျိုးမမြင်ပါနဲ့ နော်။ အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ကို
ရင်ဖွင့်သလို စိတ်မျိုးနဲ့ ကျွန်တော် . . ရင်ဖွင့်တာပါ။ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရင်
ခွင့်လွှတ်ပါဆရာ။

ဆရာရဲ့ ဆုံမစကားတစ်ခွန်းလောက် ကြားရ၊ ဖတ်ရရင်ပဲ
ကျွန်တော့်အတွက် ကောက်ရိုး တစ်မျှင်ပါ။

ရိုသေစွာဖြင့်

စမ်းစမ်းစိုး ”

“အဲ့ဒီတုန်းက မင်း .. မြန်းဆီနဲ့ မယူရသေးဘူးနော် ”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရင်း ...

“ ငါ .. အဲ့ဒီစာကိုတော့ သေသေချာချာပြန်လိုက်တယ်ကွ၊

အကြောင်းအရာကိုလည်း .. မှတ်မိနေတယ်။

အနေအထိုင်မတတ်ကြတဲ့ မိဘတွေရဲ့ ပေါက်လွှတ်ပဲစား

ကိစ္စတွေကြောင့် .. သားသမီး တချို့ စိတ်ဒဏ်ရာရ .. နေကြတာကို ငါ ..

တော်တော် ကူညီချင်တယ်ကွ။ အဲဒါကြောင့် .. ငါ ပြန်စာကို တရင်းတနှီး

ရေးလိုက်တယ် ”

“ ဘယ်လို အကြံပေးလိုက်တာလဲ

“ ဝဋ်ကြွေးလို့ သဘောထား .. ၊ မိဘကို စိတ်နဲ့ တောင် မပြစ်မှားနဲ့ ၊

ကိုယ်ကိုတိုင် သူတစ်ပါး အသိုက်အမြိုကို ပူပင်အောင် အတိတ်သံသရာမှာ

လုပ်ခဲ့ဖူးရင် ... ကိုယ်လည်း ဒါမျိုး ကြုံရတတ်တယ်၊ ကိုယ့်ကံ .. ကိုယ့်အကုသိုလ် ..

လို့ နှလုံးသွင်းပြီး ကိုယ့်လမ်းကိုယ် .. ဆက် လျှောက်ပါ .. လို့ ရေးလိုက်တယ်။

ကျွန်တော့် စေတနာကိုမြင်ရင်၊ ကျွန်တော့်ကို ခင်ရင်၊ ကျွန်တော်

ပြောတာကို မပျက်မကွက် လိုက်နာပါ .. လို့ ၊ ပိုမိုသာသလေး ငါ ..

ရေးလိုက်တယ်၊ အခု .. တက်နေတဲ့ ဘာသာရပ်ရဲ့ အမြင့်ဆုံးဘွဲ့ ကို ရအောင်ယူပါ

.. လို့ ၊ ငါ .. အကြံပြုလိုက်တယ်။

ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်ကို ရည်မှန်းပြီး ပြေးနေတဲ့သူဟာ

ဘယ်စိတ်ညစ်စရာကိုမှ မခံစားရ ဘူး .. လို့ အားပေးလိုက်တယ် ”

“ ကောင်းတယ်ကွာ ” .. ဟု ထွန်းဦး ပြော၏ ။ “ အင်း .. သူလည်း

ငါ့စကားကို တကယ်လိုက်နာခဲ့ပါတယ် ... ” ဟု မောလျှော့ ကျွန်တော် ပြောလိုက်၏

အခန်း(၃)

ဆရာ . . ။

ဆရာဖေဖေ ဆုံးသွားတဲ့သတင်းကို နာရေးစာမျက်နှာမှာ တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

ရန်ကုန်ကို ကျွန်တော် လာချင်ပါတယ် ဆရာရယ်၊ အိမ်ကို ဘယ်လိုပြောရမှန်း မသိလို့ မလာဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။

ဆရာဖေဖေနာမည်နဲ့ ကျွန်တော် . . ဘိုးဘွားရိပ်သာ စောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့မှာ အလှူငွေ လှူဒါန်းပေးလိုက်ပါတယ်။

အလှူခံဖြတ်ပိုင်းလေးကိုလည်း ထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော် ဘွဲ့ ရပြီဆရာ။ ဒါပေမယ့် ရှေ့ ဆက်လျှောက်ပါဦးမယ်။

(Soe)

သေခြင်းတရားက ဘယ်သူ့ ကိုမှ မျက်နှာသာမလိုက်ဘူး။

မသေခင်မှာ အကောင်းဆုံးဉာဏ်နဲ့ နေပါ . . ဆိုတဲ့ ဆရာအမှာစကားကို ကျွန်တော် သိပ် နားမလည်သေးပေမယ့် နှလုံးသားထဲမှာ မှတ်သားထားပါတယ်။

ဆရာကျူရှင်မှာ လာတက်ဖူးတဲ့ မောင်အရွယ်၊ ညီမလေး အရွယ်တွေရဲ့ စကားတွေထဲမှာ ဆရာက . . စာသင်ရုံတွင်မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ကိုပါ သင်ပေးတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော်ကြားရတော့ ဝမ်းလည်း သာပါတယ် ဆရာ။

ဂုဏ်လည်း ယူမိပါတယ်။

အဖေသေဆုံးတာတောင် ဈာပန် မြေချတဲ့အချိန်ကလွဲလို့ စာသင်ချိန်ကို မဖျက်ဘူးဆိုတဲ့ သတင်းကြားရလို့ ကျွန်တော် . . ငိုတောင် ငိုချင်မိပါတယ် ဆရာ။

January လမှာ ဖခင်ဆုံးတာ။ ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေ စာမေးပွဲရက်နဲ့ နီးကပ်နေတဲ့အတွက် စာအသင်မပျက်ကွက်ခဲ့သလို ဖခင်ရဲ ဈာပန်ကိစ္စကိုလည်း ဂရုတစိုက် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့တာကို ရင်းနှီးသူတိုင်း ချီးကျူးကြတယ် ဆရာ။

ဆရာရေ . . .

ဆရာ့လို အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ညီမလေးဖြစ်ခွင့်ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲနော်။

ညီမလေး စမ်းစမ်းစိုး

ကျွန်တော်တို့ စာမေးပွဲဖြေရတော့မယ်။ သိပ်မအားတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် . . ဆရာ့ကို စကားပြောချင်လို့ ဒီစာကို ရေးလိုက်တာပါ။

ဆရာ နေကောင်းပြီလား။ ဆရာဝန်နဲ့ ထပ်ချိန်းထားတာ ပြပြီးပြီလား။

‘သံယောဇဉ်ဟူသမျှ ကင်းကင်းပပ နေနိုင်ရင် အကောင်းဆုံး . . ’ လို့ ဆုံးမပြောဆိုထား တဲ့အတွက် ဆရာ့ဆီကို စာရေးဖို့ လက်နည်းနည်းတွန် နေတယ်။

အဲ့ဒီ အဆုံးအမလေးက အပေါ်ယံစဉ်းစားကြည့်ရင်တော့ တော်တော်လေး Feel ဖြစ်စရာ ကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် သေသေချာချာ နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ အလိုအပ်ဆုံး အရေးအကြီးဆုံး စေတနာကြီးစွာနဲ့ ဆုံးမထားတယ်ဆိုတာ နားလည်သဘောပေါက်ပါတယ်။

ဆရာရဲ့ ပြန်စာတွေကို ဖတ်ပြီး ကျွန်တော့်စာတွေအတွက် ဆရာ
စိတ်အနှောက်အယှက် ဖြစ်နေမလား . . လို့ တွေးကြည့်မိတယ်။
တကယ်တမ်းတော့ ကျွန်တော့်စာတွေက ဆရာအတွက် စိတ်ရှုပ်စရာ၊
အမှိုက်ရှုပ်စရာတွေ ဖြစ်နေမှာပါ။

ဒါပေမယ့် ဆရာ ပြန်ရေးလိုက်တဲ့ စာတိုင်းကတော့ ကျွန်တော့်အတွက်
အဖိုးမဖြတ်နိုင်စရာ၊ ပြောဆိုဆုံးမမှုတွေ၊ ဘဝမှာ ကြုံတွေ့ ရင်ဆိုင်ရမယ့်
ကိစ္စတွေအတွက် ဖြေရှင်းဖို့၊ ပြဿနာကို ချဉ်းကပ်ပုံ အတွေးအခေါ် အယူအဆတွေ
. . . (ဘဝအတွက် အရေးကြီးတဲ့ အချက်တွေ) ကို ရရှိ ပါတယ်။

မိသားစုတွင်းမှာ မကျေနပ်လို့၊ တိုင်တောချင်တဲ့အတွက်ကြောင့် (သို့
မဟုတ်) ကျွန်တော့် စိတ်ကို မြင်တတ်၊ နားလည်တတ်မယ်လို့
ယူဆမိတာကြောင့်ရယ်၊ ဖြေရှင်းမရတဲ့ (ကိုယ့်ဘာသာ မစဉ်းစားတတ်တဲ့)
ကိစ္စတွေအတွက်၊ ခပ်ရှင်းရှင်းပြောရရင် ထွက်ပေါက်တစ်ခုအနေနဲ့ စာခဏ ခဏ
ရေးဖြစ်တာပါ။

လူတစ်ယောက် ဝန်ပေါ့ဖို့ နောက်တစ်ယောက်မှာ
ဝန်ပိနေရတယ်ဆိုရင်တော့ . . မကောင်းဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်စာတွေက
ဆရာ့ကို ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်နေခဲ့မယ်ဆိုရင် အားမနာ ပါနဲ့၊ ပြတ်ပြတ်သားသား
တားမြစ်လိုက်ပါ။

အခု . . ဆိုရင်၊ ကျွန်တော် အရွယ်ရောက်ပြီဆိုတော့ အမေမသိအောင်
အဖေနဲ့ ထိပ်တိုက် ဆွေးနွေးပြီးပါပြီ။ အဆင်ပြေပါတယ် ဆရာ။ ဒါ . .
ဆရာကျေးဇူးပါ၊ ဆရာပေးတဲ့ သတိပါ။

ဘယ်သူ့ ကိုမှ မမုန်းဖို့ ။ ကံကိုမြင်အောင် ကြည့်ဖို့၊ ဘယ်သူ
တရားပျက်ပျက် ကိုယ် မပျက် ဖို့၊ ဘယ်သူ စည်းကမ်းမဲ့မဲ့ ကိုယ် မမဲ့ဖို့၊ သီလ
လုံလုံခြံခြံနဲ့ နေထိုင်ရင်ဆိုင်ဖို့၊ မှန်တာတွေကို ပြောရဲဖို့၊

အားပေးအကြံပြုခဲ့သမျှ ဆရာစကားတွေဟာ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ ရတနာတွေပါ။

ဆရာရဲ့ ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးတွေ . . .၊ လူငယ်တွေအတွက် ရေးသားနေတဲ့ ဆောင်းပါးတွေ၊ စာအုပ်တွေကို ကျွန်တော် ဖတ်ရပါတယ်။

လူငယ်တွေအနေနဲ့လည်း ဆရာ့ကို ကျေးဇူးတင်နေကြပါတယ်။

ဆရာရေ . . ကျွန်တော့်ထက် အသက် (ခုနစ်)နှစ်သာကြီးတဲ့ . . ဆရာ၊ အရွယ်နဲ့ မလိုက် အောင် တော်တယ် . . ဆိုတာ သူငယ်ချင်းတွေလည်း ပြောကြ၊ ဝေဖန်ကြပါတယ်။

အရေးတကြီး အကြောင်းအရာမရှိပါဘူး ဆရာ၊ သတိရလို စာရေးလိုက်တာပါ။

ရိုသေလေးစားလျက် . . .
(စမ်းစမ်းစိုး)

*